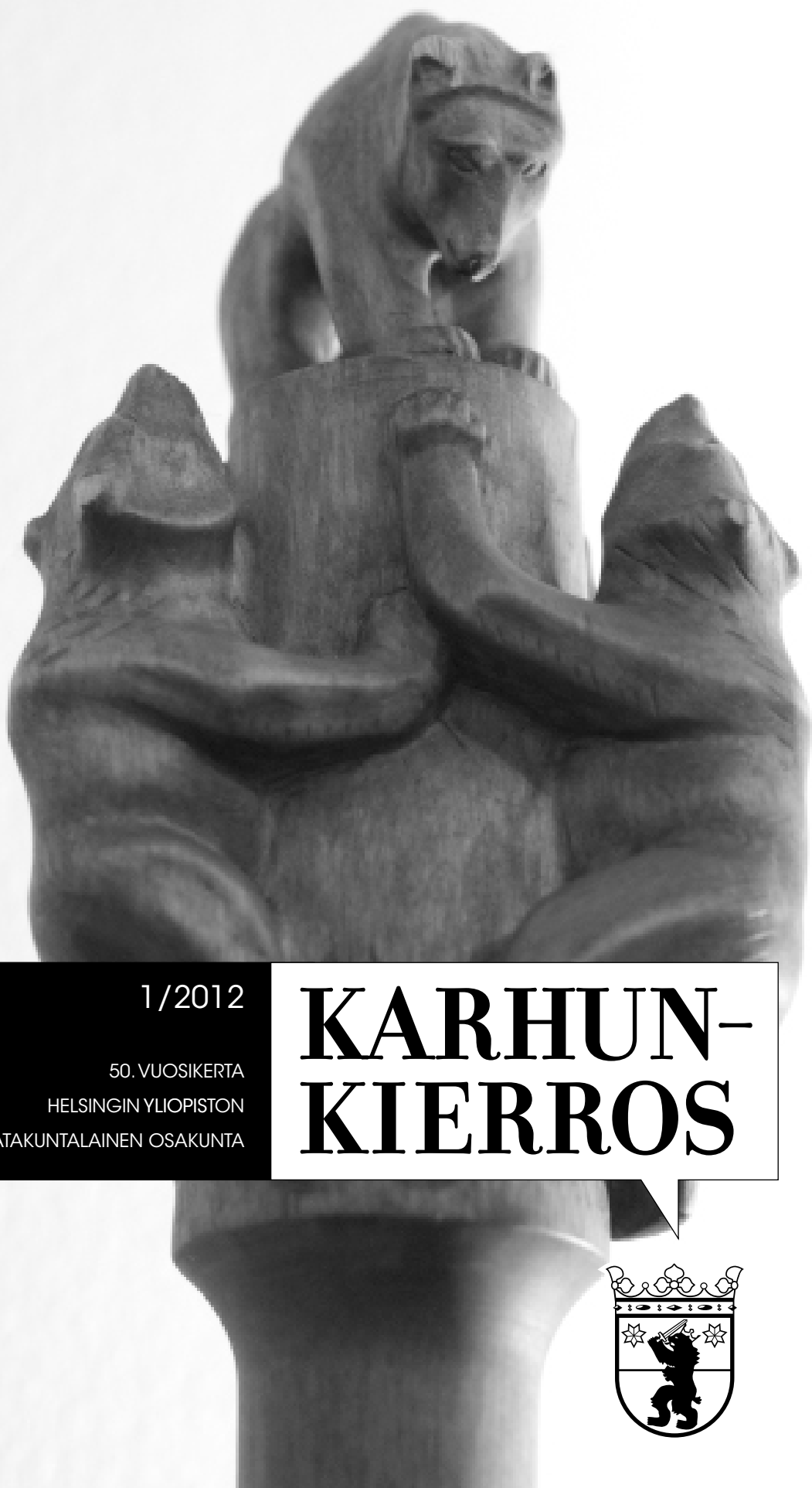

1/2012

50. VUOSIKERTA
HELSINGIN YLIOPISTON
SATAKUNTALAINEN OSAKUNTA

KARHUN- KIERROS

VOX CLAMANTIS IN DESERTO

Ne vuodet, jotka vietämme Satakuntalaisessa Osakunnassa, ovat jokaiselle meistä nuoruuden parhainta aikaa. Elämme yhdessä etsien, kehittyen ja kasvaen. Olemme solmineet ystävyssiteitä, joiden veroisia innoittavuudessaan yhä harvemmin enää elämässä solmimme. Ylioppilasaikojen muistoja tuskin kukaan antaisi pois. Niin moni säilyttää kellastunutta valkoista lakkiaan siinä muistoesineidensä kokoelmassa, johon kuuluvat vain kaikkein rakkaimmat muistot. Jokainen tahra siinä missä lyyran kimalluskin vievät kerran toisensa jälkeen takaisin ylioppilasriemun parhaimpiin hetkiin. Myös osakuntatoverimme, nuoruuden kultaiselta ajalta, ovat käyneet meille kalliiksi — nekin, jotka eivät ole kuuluneet lähimpään ystäväpiiriimme.

Sitten tulee päivä, jolloin ”valmistuneina” jätämme osakunnan. Tämä päivä tulee uskomattoman pian - ja ystävät ja tutut hajaantuvat eri teille. Vuodet vierivät luotamme pois, kiiruhtaen kulkuaan yhä nopeammin. Maailma erottaa ja vierottaa meidät toisistamme. Saattaa tulla päivä, jolloin olemme niin muuttuneet, ettemme enää tunne toisiamme. Kuitenkin meillä on niin paljon yhteistä, että sen täytyy voida liittää meidät hetkeksi yhteen aikojen, matkojen ja ideologioiden takaa. Meillä on osakuntamuistot, valkoisen lakin ja sinikeltaisen nauhan päivistä. Näiden muistojen luo aina halajamme.

Ajan hammas puree ikuisuuteen asti. Aika ei ole meille välttämättä kovin hellä, mutta se antaa ihania muistoja. Tänä vuonna osakuntalaisille järjestetään paljon tilaisuuksia muistella mennyttä ja aikaa yhdessä viettäessä luoda uusia muistoja. Niin paljon on aihetta juhlaan: Karhunkierroksen 50. vuosikerta, Satakuntalaisen Osakunnan ja Üliöpilaste Selts Raimlan 50-vuotinen ystävyys, osakunnan 358-vuotisjuhla, Emil Cedercreutzin säätiön Memento Vivere -juhla, Satakunnan laulun 100-vuotisjuhla, Satakuntatalon 60-vuotisjuhla ja kaikki muutkin osakunnan, Satakunnan Killan ja kaikkien muidenkin ystäviemme ja yhteistyökumppaniemme tapahtumat ja juhlat. Malja muistoille ja ajattomalle ystävyydelle!

Dixi et animam levavi
Juho V. Tuomi
Satakunnan Killan vuosijuhlissa 21.1.2012

KARHUNKIERROS ON
SATAKUNTALAISEN OSAKUNNAN

TIEDOTUSLEHTI.

Perustettu vuonna 1963.

ISSN-L 1239-1913,

ISSN 1239-1913 (Painettu),

ISSN 2242-6558 (Verkkolehti).

TÄMÄN LEHDEN JULKAISI

Satakuntalainen Osakunta

Lapinrinne 1 A5,

00180 Helsinki

TÄMÄN LEHDEN PÄÄTOIMITTI

Juho Tuomi

paatoimittaja@satakuntatalo.fi

TÄMÄN LEHDEN TEKIVÄT

Ville-Matti Honkanen

Heikki Hyyti

Timo Häivälä

Jaak Kiviloog

Veikko Kauppila

Kristian Kokkola

Miikka Koskinen

Veikko Lahtinen

Tatja Malaska

Mikko Mäkipää

Urmes Neeme

Hannele Niemi

Olari Ristikivi

Salla Seppälä

Tuuli Seppälä

ETUKANNEN KUVAN OTTI

Miikka Koskinen

KANNEN NIMIÖN LAATI

Kalle Järvenpää

TÄTÄ LEHTÄ PAINETTIIN

300 kappaletta

TÄMÄN LEHDEN PAINOI

Picaset Oy

TÄMÄ LEHTI NAUTTI

HYYN JÄRJESTÖLEHTITUKEA.

LABOR IMPROBUS OMNIA VINCIT

SISÄLTÖÄ ELÄMÄÄN

- 4 60 vuotta suomalaista historiaa - ja vähän enemmänkin
- 5 Ylioppilasosakunnan luottamusmiehen puheenvuoro: Osakuntapassiivi
- 6 Säännöt
- 7 Kerhoesittely
- 8 Kunniajäsen
- 9 Runoutta
- 10 Karhuhiihto
- 12 Isännät sata vuotta
- 14 Mesenaatti
- 15 Oma pää on pääomaa
- 16 Vallan kahvassa
- 18 Vuosijuhlaviikko
- 20 Cedercreutz
- 22 Kilta <3 Raimla
- 23 Ystävyyskontrahti
- 24 Raimla
- 26 Civiksen kivittämishuolet
- 27 Kuolemaa tekevät

JA VÄHÄN ENEMMÄNKIN

Inspehtori *Hannele Niemi*

Vuosi 2012 tekee historiaa. Kolme merkittävää tapahtumaa kuuluu vuoteen. Uusi presidentti on valittu ja aloittaa toimintansa. Satakuntatalo täyttää 60 vuotta ja Satakunnan maakuntalaulu 100 vuotta. Voidaan hyvin kysyä, mitä tekemistä näillä kolmella asialla on toisten kanssa. Pinnalta katsoen ei juuri mitään. Kuitenkin niihin kaikkiin liittyy ajatus Suomen tulevaisuudesta. Jokainen näistä kolmesta on luonut ja on luomassa omaa aikanaan Suomen tulevaisuutta. Voimme iloita siitä, että meillä oli kaksi hyvää presidenttiehdokasta toisella kierroksella, ja jotka molemmat halusivat pitää Suomen avoimena, suvaitsevaisena ja vahvoin sitein Eurooppaan ja globaaliin maailmaan kuuluvana. Tämän vision toivon näkyvän myös osakunnassa. Osakunta on kansallisesti tärkeä instituutio, mutta osakuntalaisten tuleva työ ja toiminta tapahtuvat maailmassa, joka on kansainvälinen ja verkostoitunut. Vaikka katse ja paluu olisivat kohti omaa maakuntaa, niin sielläkin asiantuntijoiden työ tapahtuu maailmanlaajuisissa kehyksissä.

Kun koko maailma, sen globaalit työpaikat, tapahtumat ja verkostot ovat läsnä joka päivä. Silloin tarvitaan myös sitä identiteettiä, joka kasvaa omista juurista ja niiden tuntemisesta. Tässä Osakunnalla on merkittävä tehtävä. Se luo perustaa oman paikan löytämiselle ja antaa mahdollisuuden kasvuun, jossa opitaan yhteisöllisyyttä ja yhteisten asioiden hoitamista. Erityisen merkittävä tässä on Osakunnan oma talo. Satakuntatalo rakennettiin 60 vuotta sitten. Siitä alkaen se on tarjonnut kodin, ystävyys ja lämmön lukuisille opiskelijapolville. Monista heistä on sittemmin kasvanut kansallisia ja kansainvälisiä vaikuttajia. Talo, jonka alkujuuret vievät Satakunnan keuhkotautiparantolan perustamiseen, on alkujaan opiskelijoiden vapaaehtoistyön tulosta. Vaikeina keuhkotaudin aikoina, osakuntalaiset keräsivät rahoituksen parantolan perustamiseksi. Kun myöhemmin sairaala ostettiin Osakunnalta ja siirrettiin kuntainomistukseen, saatiin rahoituksen pääoma Satakuntatalolle. Osakunnan ja sen opiskelijoiden sitoutuminen ison yhteiskunnallisen ongelman poistamiseen on esimerkillistä. Se antaa suuntaa myös tälle ajalle, vaikka

kohteet ja vaikutustavat ovat toiset. Edelleen tarvitaan sitä ajattelua ja toimintaa, jossa etsitään ihmisen hyvää niin omassa yhteiskunnassamme kuin globaalissa maailmassa.

Kun tänä historian vuonna 2012 saamme juhlia myös Satakunnan laulun 100 vuoden merkkipäivää, piiryy eteemme ihmisen elämän keskeisiä arvoja. Laulussa on monta ulottuvuutta, mutta itselleni on tullut tärkeimmäksi säkeistö:

Täällä muinoin töin ja toimin raatoi rauhan mies,

luonnon voitto loitsuvoimin, synnyt syvät ties.

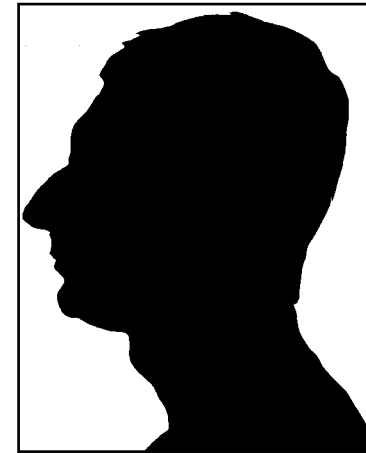
Kotipelto kasvun kantoi, raatajalle onnen antoi lämmin

kotilies.

Siinä yhdistyy se, kuinka tärkeää on paikka, jonka tuntee kodikseen. Se voi olla lähellä tai kaukana, kotimaakunnassa tai aikamme globaalissa maailmassa. Mutta kaiken kiireen ja ponnistusten keskellä tarvitaan sitä tunnetta, että on paikka jossa voi levätä ja johon tuntee kuuluvansa – se lämmin kotilies. Se on läheisyyden tunnetta, ystävyyttä, yhteisiä kokemuksia. Se on mahdollisuutta saada lämpöä ja rohkeutta muilta omaan elämään.

Tätä Satakuntalainen Osakunta on voinut tarjota jäsenilleen jo vuosisatojen ajan, ja sen oma talo 60 vuotta. Siihen kuuluu opiskelua, työtä, innostusta, läheisyyden lämpöä – ja halua niin suurten kuin pienten asioiden hoitamiseen ja voittamiseen. Osakunnassa on suuri voima niin globaalin maailman kohtaamiseen kuin arjen pieniin hetkiin.

Toivotan onnea ja menestystä 60. syntymäpäiväänsä juhlivalle Satakuntatalolle, Satakunnan laululle ja maailskuussa 358. vuosijuhlaansa vietävälle Osakunnalle. Meillä on pitkä historia. Mutta tämä vuosi, 2012 on myös yhteistä tulevaisuuden tekemistä.

Kuraattori *Mikko Tapani Mäkipää*YLIOPPILASOSAKUNNAN LUOTTAMUSMIEHEN
PUHEENVUORO

Osakuntapassiivi

eli neorealistisia muistelmia eräästä ajasta osakuntahuoneistossa. Luettiin lehtiä. Juotiin kahvia. Syötiin pizzaa. Puhuttiin vuosijuhlasta. Puhuttiin laulukirjasta. Katsottiin vaalivalvojaisia. Urheiltiin. Saunottiin. Laitettiin ruokaa. Syötiin ruokaa. Katsottiin Super Bowlia. Herätettiin. Opiskeltiin. Käytiin Hämiksellä syömässä. Pelattiin. Katsottiin luentoja. Puhuttiin niistä. Katsottiin lisää. Luettiin taas lehtiä. Venyteltiin. Lyhyesti: elettiin.

Edellä olevat passiivit voisi luonnollisesti korvata muodolla ”osakuntalaiset lukivat” ja niin edelleen tai vaikka nimetä henkilöt, mutta mielestäni passiivi kuvaa toimintaa paremmin. Osakunnan toiminta alkaa osakuntalaisten ideoista eikä päinvastoin. Osakunta toimii, kun sen kaikilla jäsenillä on mahdollisuus osallistua eikä se ole nimestä kiinni. Siinä missä monen muun instituution tulosvastuu on mitattavissa niin osakunta on parhaimmillaan passiivisena toiminnan mahdollistajana.

Hyviä asioita tapahtuu siellä missä ihmiset, erityisesti opiskelijat, kohtaavat. Ajatusten ja ideoiden levittämisen ja tyrmäämisen pitäisi olla suositumpi harrastus. Satakuntalainen Osakunta on kohtaamispaikkana erityisessä asemassa. Millään muulla opiskelijajärjestöllä ei ole yhtä hyviä tiloja olemiseen. Osakuntahuoneistoon voi tulla milloin tahansa ja ilman mitään syytä. Ei tarvitse ostaa tai tehdä mitään. Siellä on myös lähes aina tilaa isommallekin porukalle sponttaaniin toimintaan ja

palveluita löytyy moneen lähtöön. Tilanne paranee entisestään, kun C6:n remontti valmistuu.

Erityisenä huomiona osakuntahuoneistossa on lähes aina seuraa. Yksinäisyys vaivaa tutkitusti enemmän kuin joka viidettä opiskelijaa. Ongelmaa voisi helpottaa rakentamalla lisää osakuntahuoneistomme kailtaisia tiloja.

Osakunnan ei tarvitse keksiä itselleen elämää suurempaa tarkoitusta. Historiamme ansiosta meillä on se, mitä meillä on nyt. Tänä meidän kannattaa keskittyä siihen, mikä on parhaaksi satakuntalaisille ylioppilaille eli meille itsellemme. Tätä tarkoitusta varten osakunta valitsee keskuudestaan virkailijat, joille erästä lainatakseni muistuttaisin ”tehkää sitä duunia”. Osakunta on sitä, mitä teemme ja jätämme tekemättä.

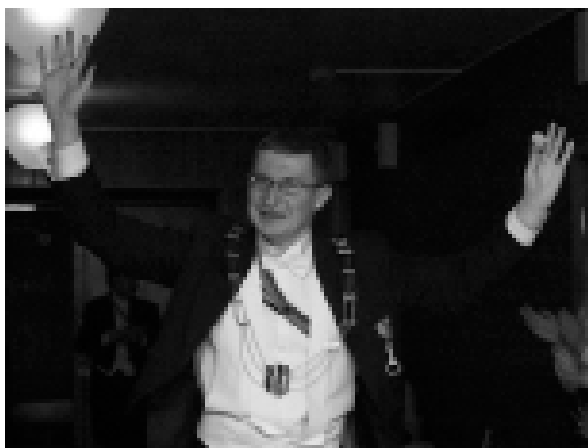
Kuluva vuosi on osakunnan mittapuulla aika tavallinen, mutta silti siihen mahtuu valtavasti erilaisia projekteja. Vuosittaisten tapahtumien lisäksi on luvassa ainakin Cedercreutzin palkintojuhla ja Raimlan 50-vuotisystävyyshuhtaus vuosijuhlaviikolla, Senaatintorin suursitsit toukokuussa, Satakunnan laulun 100-vuotisjuhla juhannuksena ja Satakuntatalon 60-vuotisjuhla lokakuussa. Sitten edessä onkin jo odottamassa osakuntalaitoksen 370-vuotisjuhla vuonna 2013 ja meidän 360-vuotisjuhla vuonna 2014. Siinä on osakunnalle paljon syytä juhlaan ja osakuntalaisille paljon tekemistä.

REHTORI PÄÄSTI SÄÄNTÖILIJÄT TUSKISTAAN

Kristian Kokkola KUVAT Markku Alho PIIRROKSET Salla Seppälä

Emeritus kuraattori Kari Mikael Vanhatalo käsi suunnattuna kohti uudistettujen sääntöjen aamunkoittoa.

Kuraattori Mikko Tapani Mäkipää kädet kohotettuna voitonmerkiksi osakuntajoukkojen hurratessa.

Helsingin yliopiston rehtori *Thomas Wilhelmsson* vahvisti Satakuntalaisen Osakunnan uudet säännöt 3.11.2011. Tämä päätti pitkän prosessin, jonka aikana osakunnan toiminnan juridinen perusta hiottiin vastaamaan ajan henkeä. Sääntötyöryhmän tavoitteena oli selkeyttää aiemmin tulkinnanvaraisia sanamuotoja sekä virtaviivaistaa päätöksentekoprosesseja. Tavoite saavutettiinkin useiden pitkiksi venyneiden ja lähes epäterveen määrän pilkunviilausta ja heikotasoista huumoria sisältäneiden kokousten rupeaman myötä. Ajoittaisesta herpaantumisesta ja turhautumisesta huolimatta voidaan todeta, että säännöt on tehty perusteellisesti ja laadukkaasti eritoten pitkäkestoisuutta silmällä pitäen. Työryhmä on luottavainen, että ilman suuria ulkopuolisia mullistuksia säännöt kestävät käyttöä vähintään neljännesvuosisadan.

Uusien sääntöjen myötä osakunnan autonomia kasvoi aikaisemmasta siten, että nykyään toimikuntia, kerhoja ja hallituksen ulkopuolisia virkailijoita koskevat päätökset on mahdollista tehdä yksinomaan osakunnan omalla päätöksellä ilman Helsingin yliopiston rehtorin vahvistusta. Tämä mahdollistaa verraten joustavan organisaatorakenteen, jossa eritoten muutosten aika-
taulut on osakunnan käsissä. Osakunnan jäsenistön kirjavuus tunnustettiin järjestön akateemista taustaa ja pohjaa kunnioittaen. Uusista säännöistä poistettiin nimellinen erottelu Helsingin yliopistossa ja muissa pääkaupunkiseudun yliopistoissa kirjoilla olevien väliltä. Jatkossa nämä kaikki ovat varsinaisia jäseniä. Myös

ulkojäsenille taattiin riittävä mahdollisuus osallistua osakunnan toimintaan pitämällä toimikunnat ja suurin osa viroista avoinna myös ulkojäsenille. Hallituksen kokoonpanoa muutettiin siten, että opastussihteeri ei jatkossa ole viran puolesta hallituksessa vaan sinne valitaan puheenjohtajan, isännän, emännän, pääsihteerin ja tiedotussihteerin lisäksi neljä muuta jäsentä.

Ohjesääntöpuolella merkittävimmät muutokset tulivat muutoksista virkailijakentässä. Tehtäviä allokoitiin ja nimettiin uudelleen, minkä seurauksena virkailijoiden määrä väheni hieman. Miesten ja naisten urheiluo-
hjaajat fuusioitiin unisex-viraksi, lehtihuoneen hoito siirrettiin kirjastotoimikunnalle, osakunnan taideomaisuuden hallinnointi isännältä galleristille eli entiselle arkistonhoitajalle ja ympäristövastaavan tehtävät yhteiskunnalliselle toimikunnalle. Apulaissihteerin titteli vaihtui jäsenisihteeriksi. Toimikuntien profiilia kohotettiin kautta linjan ja niiden jäsenmäärää rajattiin. Virkailijoiden tehtävien painopiste siirtyikin soveltuvilta osin toimikuntien johtamiseen.

Sääntötyöryhmään kuuluivat Kari Vanhatalo, Mikko Mäkipää, Juho Tuomi, Kristian Kokkola, Anu Välimäki, Salla Seppälä ja Jukka Pommelin.

AMMATILLISIA HARRASTUKSIA: JURIS'MI

Juho Tuomi KUVAT Markku Alho

1940-luvulla Satakuntalaisessa Osakunnassa toimi neljä ammatillista kerhoa: Juristikerho, Kannunvalajat, Kie-
likerho ja Metsämieskerho. Osakunnan ammatillisista kerhoista on enää yksi jäljellä - Juristikerho.

Tapio Horila kuvailee, Satakuntasarjan osassa XVI: Satakuntalainen Osakunta 1929-1954 25-vuotiskatsaus, Juristikerhon elinvoimaisimmaksi osakunnan kerhoista.

Kerhon perustamiskokous pidettiin huhtikuun viidentenä vuonna 1946. Ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin *Antti Poukka*. Kerho järjesti vuosittain kymmenkunta tapahtumaa, mikä on selvä osoitus siitä, että kerhon toiminta tosiaan oli jatkuvaa ja säännöllistä.

Kerhon tarkoituksena oli sääntöjen mukaan "toimia yhdyssiteenä osakuntaan kuuluvien lainopin yliopilaiden välillä, tukea heitä heidän opinnoissaan sekä terveen juristihengen vaaliminen ja kasvattaminen." Samalla arvopohjalla edelleen toimiva juristikerho on tämän lisäksi lupautunut auttamaan resurssiensa puitteissa osakuntaa sen juridisissa ongelmissa.

40- ja 50-luvuilla kerhon ohjelmien aiheina olivat mm. radiomurto, juristien mahdollisuudet pankkialalla

ja koeputkilapset. Kerho myös järjesti osakunnalle näytelmäjä ja kerholaisille ekskursioita Riihimäen ja Katajanokan vankiloihin sekä rikosmuseoon. Myös vuonna 2012 Juristikerho vieraili rikosmuseossa.

Yhdestä tavoitteesta Juristikerho on nykymuodossaan luopunut: juridisen kirjallisuuden hankkimisesta osakunnan kirjastoon. Alalle edelleen tyypillinen ongelma, kurssikirjapula, oli pienten juristin alkujen ongelmana jo 50-luvulla. Nykyisen nopean lainsäädäntö-
tahdin aikana juristikerho on katsonut kannattomaksi kuluttaa osakunnan varallisuutta, alati vaihtuvien, tulkintovaatimusten mukaisten opusten hankintaan.

Alusta asti Juristikerho järjesti myös kevätlukukaudella säännöllisesti Juristikerhon vuosijuhlan, jonka ohjelman sen järjestäjät ovat pyrkineet tekemään sekä arvokkaaksi että hauskaksi. Nykyään vuosijuhlan korvaa Juristikerhon jälkijoulut kevätlukukaudella.

Kerhon jäsenmäärä on ollut huomattavassa kasvussa viime vuosina. Kun vertailu kohdaksi otetaan vuoden 2007 kevään tilanne, jäsenistön määrä on yhdeksän kertaistunut. Tällä hetkellä Juristikerhon jäsenmäärä on yhdeksän henkilöä.

Hyoätapaisuus, tyylikkyys, jalomielisyys - niin ja vaatimattomuus. Juristikerhon varapuheenjohtaja Antto Saarenmaa, puheenjohtaja Anu Välimäki ja jäsen Tero Rehula vuosijuhlan jatkoilla suorittamassa laadunvalvontaa.

DEFENSOR LEGIS SATACUNDENSIS

Juho Tuomi KUVA Osakunnan karikatyyrikokoelma

Risto Heikki Ryti syntyi 3. helmikuuta 1889 Huittisten Loimankylässä Satakunnassa. Hän oli Kansallisen Edistyspuolueen poliitikko ja kansanedustaja, talvisodan pääministeri ja viides Suomen tasavallan presidentti. Hän toimi uransa aikana myös Suomen Pankin johtokunnan puheenjohtajana sekä kahdesti valtiovarainministerinä.

Rytiä pidettiin jo hyvin varhaisesta nuoruudesta alkaen älykkäänä ja lahjakkaana. Hän kuitenkin oli lapsena vilkasluonteinen, mikä aiheutti muun muassa sen, että luopaavasti alkanut koulu-ura katkesi parin viikon jälkeen. Tämän jälkeen hän nautti yksityisopetuksesta koulun ulkopuolella. Edellä mainitusta huolimatta etevyytensä osoituksena hänet otettiin jo kymmenvuotiaana suoraan Porin lyseon toiselle luokalle. Ylioppilaaksi hän kirjoitti 17-vuotiaana 1906 ja aloitti opinnot Helsingin yliopiston lainopillisessa tiedekunnassa. Ylemmän oikeustutkinnon suorittamiseen häneltä kului kolme vuotta.

Koska Ryti valmistuessaan oli vielä liian nuori istumaan kärkeä, hän perusti vanhemman juristikollegansa kanssa Raumalle asianajotoimiston. Tässä vaiheessa toimiston asiakkaaksi tuli maanviljelysneuvos *Alfred Kordelin*.

Risto Rytin ansiota on myös, että Kordelin testamentissaan määräsi omaisuutensa suomalaisen kulttuurin

JUHLAJOIKU JURISTEILLE

TEKSTI *Heikki Simola* teoksesta Nauru Satakunnalle

Keväällä 1948 Satakuntalaisen Osakunnan juristikerho järjesti vuosijuhlan, jonka ohjelmassa oli mm. *Heikki Simolan* sepittämä ”Juhlajoiku juristeille”. Siinä kerrottiin opiskelun vaikeuksista ja juristien silloisesta ylituotannosta sekä heidän kyseenalaisesta maineestaan kansan silmissä unohtamatta myöskään vapaa-ajan ilonpitoa kaikkien vaikeuksien keskelläkin. Simolan lyriikka on ajankohtainen edelleen - etenkin näin juhlan alla.

edistämiseen. Ryti oli myös todistamassa Mommilan veritekoja 1917, kun venäläiset matruusit surmasivat Kordelinin.

Asianajotoiminnan ohella Ryti opiskeli ja sai varatuomarin arvon 1912. Aikanaan Ryti pääsi istumaan kärkeä ja opiskeli samalla valmistuen molempien oikeuksien kandidaatiksi 1914.

Ryti oli aatteiltaan erittäin vahvasti liberaali ja valkoinen ja vastusti sekä neuvostososialismia että Saksassa nousussa ollutta kansallissosialismia. Rytin talouspolitiikka oli myös erittäin liberaalia. Hän uskoi

Anders Chydeniuksen ajatuksiin ja piti kaikenlaista valtion puuttumista talouselämään pahana ja haitallisena.

Risto Ryti kutsuttiin suurten valtiollisten ja taloudellisten ansioittensa vuoksi itseoikeutettuna osakunnan kunniajäseneksi vuonna 1941. Korkean virka-asemansa ja sitä seuranneiden poikkeuksellisten olojen vuoksi hänen osallistumisensa osakunnan tilaisuuksiin rajoitui vain muutamaan merkittävimpään juhlaan. Hänen läsnäolollaan oli kuitenkin kiistattoman suuri merkitys satakuntalaisille ylioppilaille. Osakunnan kunniajäsen kuoli 25. lokakuuta 1956 ja hänet on haudattu Helsingin Hietaniemen hautausmaalle. Satakuntalainen Osakunta kunnioittaa kunniajäsenensä muistoa kukittamalla hänen hautansa vuosittain itsenäisyyspäivänä.

RUNO ON JULKAISTU PERIKUNNAN
SUOSTUMUKSELLA

*Oi Te juurevat juristit,
Laatuisatkin lakimiehet,
Syttynyt on sydämeni,
Sykähellyt sydäneläni,
Teille virttä veisoamaan,
Ylistystä yrittämään.
Ei oo tumma tuhmanlainen,
Tarkoitus takaperoinen,
Teit’ kunnialla kruunaella,
Ylistellä yli kaiken,
Vaan on tuuma toisenlainen,*

*Tarkoitus tavanomainen,
Ojennella ouompia,
Viekoitella vierahia,
Luuloistansa luopumahan,
Pahat kielet paulomahan
Juristien juutaksista,
Paholaisen palvojista.
Siksi kunnon kutsuvieraat,
Sekä arvon akkaväki,
Kerron kurjan kuulumisen,
Kohtalon kovaosaisen,
Elämästä ehtoisesta,
Katalasta kamppailusta
Joka juurevan juristin,
Laatuisankin lakimiehen.
Tää on osa onnettoman,
Raukan ratki rasittava:
Pöyän ääressä ähistä,
Pykälöitä pönttäällä.
Näin on vuosi vuoen päästä,
Aivan monta ajastaikaa,
Vaan ei pysy pykäläiset,
Paragraaffit paikallansa.
Siit’ on seuraus sekava,
Vakavainen vaiva vallan:
Mennä tenttiin teurahaksi,
Kuulusteluun kuppaamahan,
Siitä reput renkumahan,
Selkähän sälytetähän.
Niin on kohtalo kopea,
Osa onneton omana:
Taasen tarpoa takaisin,
Uppoella uuestansa
Kirjoihin kurjan kurssin,
Opuksiin ouonlasiin.
Lukee viikon, lukee toisen,
Kovemmin jo kolmantena.
Siit’ on silmät soikeana,
Aivot aivan ahdettuna,
Siit’ on pempu pehmoisena
Taikinana takapuoli. —
Näin on polku pitkänlainen,
Jopa järin järkyttävä,
Yksi viipyy viisi vuotta,
Toinen kuusi kuhnustelee,
Kolmas kohta kymmenenki
Hikoelee hissuksensa.
Kunpa vihdoin valmistunut,
Tullut tuoreeks’ tuomariksi.*

QUALIS ARTIFEX PEREO!

*Haivenet jo harveneepi,
Kajastelee kaljunpinta.
Viel’ on huolta huomiseksi,
Vielä on muistoa murettä:
Kov’ on parku paikkoloista,
Löytämästä leipäpuien,
Siit’ on tuomari totinen,
Apeana auskultantti.
Syyt’ on perin puntaroida,
Ajatella aikansa:
Nääntyäkö nälkäpalkkaan,
Menehtyä melkoisesti
Notaarina nousukkaana,
Vihreänä virkamiesnä,
Vaiko varmemmin valita,
Tukevammin tutkiella
Päivät paljon paremmaiset,
Leveämpi leivänkantti
Lakaisijan kadunlajan,
Porstuan on portsarina.
Näin on huolia kosolti,
Murehetta mustanlaista
Uralla joka juristin,
Laumassa on lakimiesten.
Mut’ onko synkkiä syämet,
Sapekkaita sielunnurkat,
Näien murheen murjomien,
Pykälöitten pönttääjien?
Eip’ oo synkkiä syämet,
Sapekkaita sielunnurkat
Tämän joukon juristien,
Paragraaffien palvojien.
Tunnetaan myös ilon illat,
Riemun ratki rattoisatki.
Ei oo vieras Viinanenkaan,
Ihmeellinen ilonliemi.
Kuka kastaa kielenpäätänsä,
Kuka huulet huuhtoelee,
Kuka ryyppää rajummasti,
Imeskelee ilolientä
Jopa pullon poikinensa
Sekä sarkat särpimeksi,
Jopa sahdit sakkoinensa,
Pontikankin pohjan kautta.
Sitten juoksee juovuksissa,
Kännissänsä käpristelee
Iloansa ihmetellen,
Riehaantuen riemuissansa,
Murehia muistamatta,*

KARHUNKIERROS 1/2012 - 9

*Huolia halajamatta.
Mut’ ei oo ainoa ilomme,
Eikä rajat riemullamme
Noissa viinan virtoloissa,
Kaljapullon kalinoissa.
Onpa muutakin iloa,
Jopa ratki riemukasta,
Jost’ ei kramppeja krapulan,
Kohmelaisen koetuksia.
Tuop’ on lemmen leikkimistä,
Oman kullan kutitusta,
Josta illoiksi iloa
Ammennetaan aimolailla.
Hyv’ on immestä iloita,
Tyttölasta tyssytellä,
Hyvä suuta suikkaella,
Filtin alla flirttaella.
Näin on iloa imetty,
Hauskuuttakin harrastettu
Elon kurjan keskelläki,
Kamppailunki katkeruuss’.
Viel’ on seikka surullinen.
Asia apeanlainen,
Johon puutun puhumalla,
Jota leuoin loukuttellen:
Miks’ on maineemme matala,
Muien silmiss’ mustanlainen,
Pakanaksi parjaellaan,
Pataluhaks’ paukutellaan
Meit’ oikeuden ohjaajia,
Totuuden todistajia.
Näin on sanat sadateltu,
Halvimmasti hauskutettu:
Niin on kieroja kirotut,
Kavaliala katalaiset,
Ett’ uskoa ei uskaltane,
Eikä luottaa liiemmälti
Sanoihinsa saivartaviin,
Liukkaanlaisiin lausuntoihin.
Tuo on silkkoa valetta,
Pahanlaista parhausta,
Kosk’ on ohjeemme oikeus,
Pylväämme pyhät pykälät.
Siksi toivon totisesti,
Odottelen ouommilta,
Erehdysten ehtymistä,
Harhaluuloin haihtumista,
Kosk’ on pyhät pyrintömme,
Oikeat ojentelumme. □*

KARHUNKIERROS 1/2012 - 8

VOX AUDITA PERIT, LITTERA SCRIPTA MANET.

SIVAKOINTIA SANANSAATTAMISEKSI

Juho Tuomi KUVA Mikko Mäkipää

Karhukopla ja pari muuta karhua ilveksen turkissa:

Juho Tuomi, Mari Nevanpää, Miikka Koskinen, Oleg Grenrus ja Sampo Luukkainen.

Kuvasta puuttuu kuvan ottanut Mikko Mäkipää.

Satakuntalainen Osakunta järjesti 2.3.-4.3.2012 Karhu-hiihdon eli retkihiihdon edeltävästä ystävyyskunnasta uuteen ystävyyskuntaan. Vuoden 2012 hiihdon lähtöpaikkana oli Pomarkku ja tavoitteena saapua Eurajoelle ennen sunnuntai-iltaa. Matkan varrella päästäisiin nauttimaan myös Nakkilan vieraanvaraisuudesta.

Perjantai-iltana 2.3. kuusi urhoollista suksijaa saapui Pomarkun kunnantalolle ja alkoi valmistella hiihdon aikana tarvittavia eväitä. Valmistelujen jälkeen saunottiin ja parannettiin maailmaa.

Aamun valjetessa aamiaisen nautittuaan enemmän tai vähemmän pirteä joukko luovutti kunnanjohtaja *Eero Mattsonille* Karhuviestin. Viestin luovuttamista oli todistamassa myös Luoteisväylän toimittaja.

Viestin luovuttamisen jälkeen jätettiin jäähyväiset civiksä avokätisesti kohdalle Pomarkulle. Ennen matkaan lähtöä joukkoon liittyivät myös huoltojoukot eli civis *Salla Seppälä* ja kuljetusjoukot eli *Vesa Mäkipää*. Sunnuntaina huoltojoukot vahventuisivat vielä *Tuuli Seppälän* saapuessa avuksi.

Hiihtäminen tapahtui pitkien metsiä, teitä ja soita. Säidenhaltija oli jo toista vuotta peräkkäin suotuisa luon-

non helmassa latuaan avaavalle joukkiolle. Hankikanon takaama vauhti pelloilla ja soilla hurmasi aiemmin metsässä kahlanneita hiihtäjiä. Taukoja pidettiin tasaisin väliajoin ja tarpeen vaatiessa. Päivämatkan puolesavälissä osakuntalaiset antoivat terävät kommenttinsa Satakunnan Kansan toimittajalle. Myöhemmin samana päivänä vierailimme osakunnan emeritus kuraattorin, *Johannes Tiusasen*, kotona, joka perheineen kestitsi koko sakin.

Illaksi saavuimme Nakkilaan, jossa pääsimme uimaan ja saunomaan paikalliseen uimahalliin. Nakkila tarjosi yöpaikaksi Ruskilan koulun, josta hyvin vietetyn yön jälkeen suuntasimme kulkumme kohti Eurajokea.

Eurajoella Karhuviestiä oli vastaanottamassa kunnanjohtaja *Harri Hiitiö*. Eurajoki otti hiihtäjät vastaan avosylin eikä kukaan lähtenyt kunnasta tyhjällä vatsalla.

Hiihtäjät haluavat kiittää kaikkia hiihdon mahdollistaneita tahoja. Uusi Karhuviesti viedään myös ensi vuonna hiihtäen vanhasta uuteen ystävyyskuntaan. Karhuhiihdon seniorit haastavat kaikki civikset, seniorit ja ystävät mukaan hiihtämään.

SATAKUNTALAISEN OSAKUNNAN VIESTI SATAKUNTALAISILLE

Satakunnalla on pitkät perinteet taloudellisesti ja kulttuurisesti vahvana alueena. Sen puhtaat vedet ja viljavat maat ovat perinteisesti tarjonneet hyvät edellytykset satakuntalaisten hyvinvoinnille. Nykyään Satakunnankin elämä on tiiviisti sidoksissa muun maailman tapahtumiin, jossa pienistäkin asioista voi seurata suuria muutoksia arkeen. Puhtaat vetemme ja viljavat maamme voivatkin taas nousta arvoon arvaamattomaan.

Teknologian kehitys on helpottanut ihmisten ja ajatusten liikkumista paikasta toiseen. Tästä hyvänä esimerkkinä on, että harva asia mistä maakuntamme nykyään tunnetaan on täältä kotoisin. Tiensä Satakuntaan ovat löytäneet niin teollisuusvaikuttajat kuin jazz-musiikki. Tulevaisuuden innovaatiot tekniikassa ja palveluissa voivat syntyä missä tahansa. Todennäköisimmin ne syntyvät paikoissa, joissa kulttuuri kukoistaa ja muutos nähdään mahdollisuutena. Satakunnalla on edellytykset olla tällainen paikka.

Me satakuntalaiset ylioppilaat olemme jo vuosisatoja lähteneet yliopistoon pois kotoa ja palanneet elämään ja yrittämään kotiseudullemme. Paluumuutto Satakuntaan on nykyäänkin monen mielessä, mutta kilpailu opiskelijan huomiosta on entistä voimakkaampaa. Alueet, yritykset ja yhteisöt houkuttelevat opiskelijoita heti opintojen alusta alkaen. Siksi Satakunnan näkyminen myös opiskelijoiden arjessa onkin tärkeää, jos Satakunta haluaa nähdä täältä kerran lähteneet opiskelijat vielä paluumuuttajina.

Satakuntatalossa Helsingissä 1.3.2012

Mikko Mäkipää

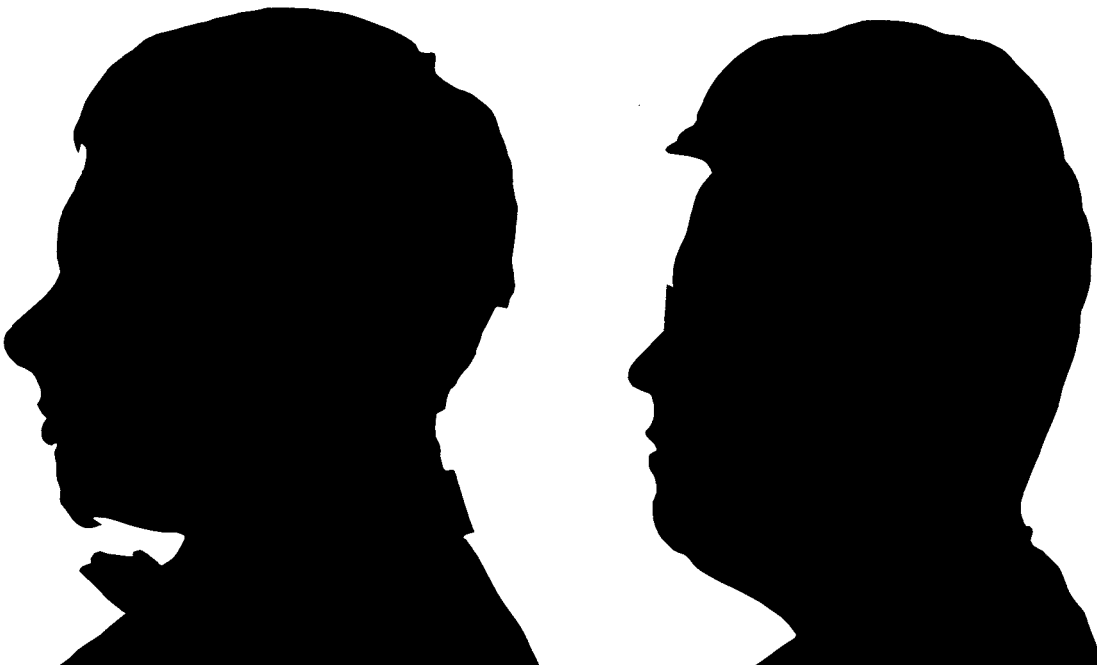
Kuraattori

Samu Heino

Hallituksen puheenjohtaja

NON SCHOLAE, SED VITAE DISCIMUS

HERROJA, MAISTEREITA, TOHTOREITA -

NON VITAE, SED SCHOLAE DISCIMUS

ISÄNTIÄ

SADAN VUODEN ISÄNNYYS

Mikko Mäkipää KUVITUS *Juho Tuomi*

Satakuntalainen Osakunta sai ensimmäisen pysyvemmän huoneiston 1911, kun se muutti Osakuntatalolle, joka nykyään tunnetaan nimellä Uusi ylioppilastalo. Omat tilat vaativat myös tilojen hoitamista, joten osakuntaan perustettiin uusi virka huoneistonhaltija, joka tunnettiin myös klubimestarina. Nykyään virka tunnetaan nimellä isäntä. 100-vuotisesta virasta huolimatta aivan 100:aa isäntää osakunnalla ei vielä ole ollut, koska muutamat ovat olleet virassa yli vuoden. Esimerkiksi ensimmäisen isännän *Altti Järvisen* kerrotaan ”hilpeällä antaumuksella hoitaneen luottamuustehtävänsä eräitä vuosia”.

Osakunnan entisten isäntien keskuudessa toimii Akateeminen isäntäseura -kerho (AIS), joka kokoontuu muutaman kerran vuodessa. Entiset isännät ovat lahjoittaneet osakunnan isännän sauvat. Ensimmäinen sauva lahjoitettiin 1952 Satakuntatalon vihkiäisissä ja siihen on kaiverrettu 1911-2003 isäntien nimet. Nykyinen sauva luovutettiin vuonna 2004 Osakunnan 350-vuotisjuhlan yhteydessä.

Osakunnan ensimmäinen emäntä, *Vera Sofronoff*, valittiin vuonna 1914. Todennäköisesti ihan hyvästä syystä.

Isäntä 2004

Noli turbare quīnque meos!

NIMET VALTIKAN VARRESSA

ALTTI JÄRVINEN, B.U. WALLIN, JUHO AALTO, NIILLO JAKKOLA, EINO VALTONEN, TOIVO AALTO-SETÄLÄ, AARNO ARONEN, ARMAS SETÄLÄ, EINO KAITILA, JUUSO AALTO-SETÄLÄ, PAAVO ARO, RISTO ORKO, ILMARI SÄNTTI, HARALD SEISKARI, REINO HANNULA, AARNE ESKOLA, TOIVO VALTONEN, EERO RANTANEN, ANTON KAJALA, VEIKKO SEVIO, ONNI SEPPÄ, AUVO SÄNTTI, EINO JUUSELA, JORMA HUHTALA, MATTI YTTI, EERO LAURILA, TAPIO HORILA, TEEMU TOLVI, HEIKKI SIMULA, TIMO AARNISALO, OLAVI LEHTI, HEIMO KETOLA, PAAVO WAHLROOS, KAARLO LASSILA, HEIKKI HUHTINEN, EERO HANNI, TAUNO LAUSALA, OLOF JAKOBSSON, VEIKKO OKSANEN, ANTTI SALONEN, UNTO PARTANEN, VEIKKO MAJAKULMA, ANTTI KOTIRANTA, TAUNO KIVELÄ, SIMO HORELLI, MATTI NISSLÄ, PENTTI MAHLAMÄKI, RAIMO HOLMÉN, ERKKI KESÄLÄINEN, PENTTI PATJA, PEKKA SANTALA, VEIKKO KAUPPILA, SAKARI RYÖMÄ, JUHANI HAKANIEMI, ISMO SUOJANEN, RAFAEL MYRSKY, PENTTI PELTOLA, REKO AALTO-SETÄLÄ, HANNU ANTTILA, VEIKKO LAHTINEN, TAPIO AHO, KARI NIEMELÄ, ERKKI HEINONEN, SEPPÖ LAHDENNIEMI, JARMO HUIDA, MATTI RAJAMÄKI, ESA EROLA, KARI NURMELA, HEIKKI WIKKI, PEKKA VÄISÄNEN, TIMO PATJA, SEPPÖ SATTILAINEN, SEPPÖ VAHASALO, MARKKU TAMMINEN, JORMA HERMONEN, ARI VANAMO, KIMMO ALA-JUUSELA, TANELI SILVOLA, JOUNI KORPISAARI, HANNU MYLLYKALLIO, PETRI KOSKINEN, VESA-PEKKA LAHTI, JAAKKO OKSANEN, EERO RANTANEN, RIKU JAAKONSAARI, JARMO HAKALA, JANI ALKAVA, OTTO JAAKONSAARI, AKI RAILANMAA, LAURI KORKEAOJA, OLAVI RAUNIO, MIKKO JÄRVINEN, ILKKA HANNULA, JUONI KUUSISTO, MIKKO MÄKIPÄÄ, KALLE VÄHÄ-JAKKOLA, TIMO DÖNSBERG, HEIKKI JÄRVINEN, VALTTERI LANKINIEMI, JUHA VILÉN, JUHO TUOMI, SAMU HEINO, MARKKU ALHO...

AIKA TÄYSILLÄ HAUSKAA PITÄEN

Miikka Koskinen KUVAT Jyrki Joutsensalo

Jyrki Joutsensalo oli aktiivinen osakuntalainen vuosina 1985-1997. Muistot osakunta-ajalta ovat niin hyviä, että hän päätti myöntää osakuntalaisille apurahan. Mutta mil-laista osakuntaelämä oli 90-luvun taitteessa?

Nykyään Jyrki Joutsensalo toimii tietoliikennetekniikan professorina Jyväskylän yliopistossa. Hän tutkii muun muassa signaalinkäsittelyä ja koneoppimista.

Lauttakylän lukiosta kirjoittanut Joutsensalo muutti Satakuntataloon vuonna 1985 ja aloitti sähkötekniikan ja tietotekniikan opintonsa TKK:lla. Pari vuotta omaa alaansa etsittyään nuori teekkari päätyi opiskelemaan informaatiotieteitä. Hänet palkattiin tutkimusapulaiseksi ja kesätöissä tehdyt ensimmäiset omat keksinnöt vakuuttivat hänet siitä, että hänestä tulee tekniikan tohtori. Opinnot sujuivat ja Joutsensalo valmistui diplomi-insinööriksi vuonna -92, tekniikan lisensiaatiksi vuonna -93 ja tohtoriksi -94. Väitöskirja käsitteli signaalinkäsittelyä ja neuraalilaskentaa.

Valmistuttuaan Joutsensalo työskenteli pari vuotta Nokian leivissä kehittäen 3G-teknologiaa. Kun vuonna 1997 Jyväskylän yliopisto etsi tietotekniikan professoria, Joutsensalo haki virkaa ja tuli valituksi. Sittenmin hänelle on kertynyt 180 tieteellistä julkaisua ja hän on ohjannut parikymmentä väitöstyötä.

RAILAKASTA OSAKUNTAELÄMÄÄ

Fuksina Joutsensalo viihtyi teekkaripiireissä, mutta myöhemmin osakunta voitti. Osakunnan eduksi hän lukee muun muassa Satakuntatalon mahtavan sijainnin ja sen, että osakunnalla pyöri myös naisia.

Joutsensalo kertoo opiskelleensa ja työskennelleensä täysillä työaikana, joten hänelle jäi paljon aikaa istua iltaa osakunnalla. Hän oli myös mukana monissa bileissä niin Satakuntatalolla kuin Sipin mökilläkin sekä järjestäjänä että osallistujana. Osakunnalla aika kului ”aika täysillä hauskaa pitäen”.

Osakuntaelämään kuului saunomista, elokuvien katselua, ruuanlaittoa ja urheilua sekä osakuntailtoja - ilmeisesti osakunta ei ole juuri muuttunut kahdes-

sakymmenessä vuodessa. Myös musiikkia harrastettiin: Joutsensalo soitti Siperian muulit -yhtyeessä, joka perustettiin, kun Satakuntatalon talonmies yllättäen muutti Jyväskylään ja jätti jälkeensä kymmenkunta balalaikkaa.

Parhaisiin muistoihin osakunnalta kuuluvat daami- ja herrapäivälliset sekä yhteismatkat kuten vuoden 1988 retki Tukholmaan Picasso-näyttelyä katsomaan. Huip-puhetki on kuitenkin Joutsensalon oma väitöskaronkka Satakuntatalon juhlasalissa kesällä 1994. Osallistujia oli lähes sata, suurin osa osakuntalaisia. Ohjelmassa oli muun muassa pianomusiikkia, sketsejä, Siperian muulien keikka sekä ripaskaa ja vanhaa tanssia. Jatkoilla juostiin approbatur ja juhlinta jatkui koko seuraavan päivän.

APURAHAN OSAKUNTALAISILLE

Professori Joutsensalo myönsi osakuntalaisten haettavaksi apurahan. Kysyin häneltä, miksi hän päätti tehdä niin. ”Minulla on ollut sen verran hyviä muistoja osakunnasta, että haluaisin sen toimivan edelleen mahdollisimman aktiivisena. Onhan pieni apu stipendin muodossa tähän sentään jotakin, jos se kannustaa olemaan osakunnassa”, hän vastaa.

TIEDÄTKÖ CIVIS...

Juho Tuomi

VÄINÖ HORELLIN STIPENDI

Väinö Horellin rahastosta jaetaan 1-2 noin 300 euron apurahaa opinnoissaan menestyneille ja osakunnan toiminnassa ansioituneille jäsenille. Hakemukset osoitetaan osakunnan stipendineuvostolle.

JYRKI JOUTSENSALON STIPENDI

Jyrki Joutsensalon stipendi jaetaan tänä vuonna ensimmäistä kertaa. Joutsensalon apuraha myönnetään opinnoissaan menestyneelle ja osakunnan toiminnassa ansioituneelle jäsenelle. Hakemukset osoitetaan osakunnan stipendineuvostolle.

EEVAN RAHASTON STIPENDI

Eevan rahastosta, jonka tarkoituksena on antaa taloudellista tukea Satakuntalaiseen Osakuntaan kuuluville naisopiskelijoille, jaetaan 1-2 noin 300-500 euron apurahaa. Hakemukset osoitetaan ko. rahaston hoitokunnalle. Hakemuksesta tulee käydä ilmi taloudellinen tilanne, osakunta-aktiivisuus ja opintomenestys.

YLEISET VINKIT APURAHJOJEN HAKUUN

1. Tarkista hakuajat ja jätä hakemuksesi hakuajan kuluessa. Myöhästyneitä hakemuksia ei käsitellä.
2. Lue hakukuulutus ajatuksella. Apurahat myönnetään määrätarkoituksiin tai määrätynlaisille henkilöille. Laadi hakemuksesi kuulutuksen mukaan.
3. Aikaisemmat apurahat eivät yleensä ole este hakemiselle. Hakeminen kannattaa aina.

*Jos olet niin valistunut ja ansioitunut, että sinulle myönnetään apuraha, muista palauttaa selvitys apurahan käytöstä määräaikaan mennessä.

...että Satakuntalaisen Osakunnan jäsenenä olet oikeutettu hakemaan stipendejä Aino ja Kaarlo Tiisalan muistorahastolta, Helsingin yliopiston rahastojen Suoma Loimaranta-Airilan rahastolta ja osakunnan stipendirahastolta, josta jaetaan professori Väinö Horellin stipendi ja professori Jyrki Joutsensalon stipendi, sekä Eevan rahastolta, jos satut olemaan muiden hyvien ominaisuuksiesi (siis SatOlainen) lisäksi nainen.

Stipendien hakukuulutukset julkaistaan vuosittain kevään aikana. Stipendien saajat julkistetaan Satakuntalaisen Osakunnan juhla kokouksessa vuosijuhlaviikon keskiviikkona.

AINO JA KAARLO TIISALAN STIPENDI

Aino ja Kaarlo Tiisalan rahastosta jaetaan 5-10 noin 800-1350 euron perustutkintoapurahaa lahjakkaille, opinnoissaan menestyneille osakunnan nykyisille ja entisille jäsenille. Lisäksi jaetaan yksi noin 18 000 euron suuruinen apuraha väitöskirjatutkimukseen. Hakemukset osoitetaan kyseessä olevalle rahaston hoitokunnalle.

Stipendit julistetaan haettaviksi tammikuun lopussa kuukauden kuluessa, ellei hoitokunta toisin päättä. Stipendien jako tapahtuu osakunnan vuosijuhlissa tai maaliskuun varsinaisessa kokouksessa.

SUOMA LOIMARANTA-AIRILAN STIPENDI

Suoma Loimaranta-Airilan rahastosta myönnetään vuosittain yksi noin 18 000 euron suuruinen apuraha väitöskirjatutkimukseen sekä noin 1000 euron suuruisia stipendejä perustutkinto-opiskelijoille. Tutkimusapuraha ja stipendit on tarkoitettu lahjakkaille Satakuntalaiseen Osakuntaan kuuluville Helsingin yliopiston opiskelijoille.

Lääninrovasti Wilhelm Lindstedtin ja hänen puolisonsa Hilma Nyholmin jälkeläiset ovat etuoikeutettuja stipendeihin, vaikka eivät kuuluisikaan Satakuntalaiseen Osakuntaan. Hakemukseen on tällöin liitettävä todistus sukulaisuudesta.

Satakuntalainen Osakunta

Virkailijat 2012

Timo Hiltunen
Hallituksen puolesta
Jäsenjärjestö

Timo Almila
Hallituksen puolesta
Musiikkilänsimiesseuran puolesta

Mikka Komppi
Hallituksen puolesta

Lasse Ylänen
Hallituksen puolesta

Mona Kari
Kokous

Matti Aho
Kokous

Sanna Hiltunen
Hallituksen puolesta

Reijo Ranta
Opetuslautanen

Jenna Jalonen
Kokouslautanen

Milla Munnio
Kokouslautanen

Martta Siltanen
Virkailija

Juha Tienari
Kokouslautanen, puolesta
Galleria

Teija Pyykö
Hämeenlinnan puolesta

Hanna Niemi
Kokouslautanen

Olav Grönroos
Virkailija

Väinö-Matti "Hanku"
Hiltunen
Tutustuttajien puolesta

Kari Arvola
Kokouslautanen

Sami Oja
Tutustuttajien puolesta

Kristian "Kikka" Kakkola
Kokouslautanen

Ronni Lönnfors
Kokouslautanen

Mikka Mäkipää
Kokouslautanen

Elmeri Rautanen
Virkailija

Aina Savola
Kokouslautanen

Juha Hiltunen
Kokouslautanen

Anni Tyni
Kokouslautanen

Sami Mäkelä
Kokouslautanen

Milla Rautanen
Kokouslautanen

VUOSIJUHLAVIIKKO

Timo Häivälä

Vuosijuhlaviikko on osakunnan vuoden kohokohta, jonka aikana kaikilla osakuntalaisilla on mahdollisuus näyttää osaa-mistaan. Viikon aikana on mahdollisuus muun muassa pitää juhlapuheita, kokeilla tarjoilemista, verestää tanssitaitojaan, perehtyä satakuntalaiseen taiteeseen ja virolaisten ylioppilaiden lauluperinteeseen. Ennen kaikkea kyse on kuitenkin hauskanpidosta ja arkihuolien unohtamisesta muutamaksi päiväksi (juhlamestari sen sijaan saa paljon lisää huolia arkihuoliensa lisäksi).

Askeleet hukassa vai avec liian innokas?
Kuva Markus Perko / Osakunnan valokuvakokoelma

TIISTAI 27.3.

Tanssiharjoitukset. Ovatko vanhojen tanssien askeleet päässeet unohtumaan? Ei hätää, sillä tiistai-illalla kerataan kuraattori Mikko Mäkipään johdolla cicapon koukerot ja pas de quatre'n kaartet. Harjoituksiin voi ja kannattaa osallistua, vaikka ei lauantaina pääsisikään tanssimaan.

Nuijitaan
juhlatusseissa!

KESKIVIIKKO 28.3.

Juhlakokous. Kyseessä on virallinen osakunnan kokous, jossa jaetaan stipendit ja pidetään osakunnan tila-puhe. Kokoukseen on suositeltavaa pukeutua siististi ja käyttää osakuntanauhaa.

Juhlat alkavat jo
torstaina.

Älä nuku onnesi
ohi!

Viini on elämän
riemuja varten!

TORSTAI 29.3.

Emil Cedercreutzin Säätiön juhla klo 17.30 alkaen Kiltasalissa. Neljän päivän juhlaputken aloittaa kaikille osakuntalaisille avoin SatOn ja Emil Cedercreutzin säätiön yhdessä järjestämä tilaisuus, jossa jaetaan ensimmäinen Cedercreutzin säätiön mitali sekä paljastetaan osakunnan vanhan inspektorin Risto Niinin reliefi. Juhlan teema on Memento vivere! eli "Muista elää!". Kyseinen neuvo on hyvä muistaa myös sunnuntaina. Juhlakan-saa ilahduttamassa on monipuolisia musiikkiesityksiä. Kyseessä on cocktail-tilaisuus, jossa on ilmaiseksi tarjolla Kilta-salin keittiön herkuja sekä viiniä. Iltaa jatketaan osakuntahuoneistossa varsinaisen juhlaosuuden jälkeen. Juhlaan ei tarvitse ilmoittautua. Pukukoodina arkipuku.

PERJANTAI 30.3.

Varjovuosijuhlat: virolainen olutpöytä klo 19 alkaen Osakuntahuoneisto Viisissä. Varjovuosijuhlissa juhlistetaan tänä vuonna SatOn ja virolaisen ystävyysosakuntamme Üliõpilaste Selts Raimlan 50-vuotista yhteistä taivalta. Merkkivuoden kunniaksi järjestämme perinteisen virolaisen olutpöytäjuhlan, jossa on tarkoituksena juoda olutta, syödä, pitää puheita sekä laulaa etenkin virolaisia ylioppilaslauluja. Tarkemmat tiedot ja ilmoittautumisohjeet kutsussa.

SATO

RAIMLA

ANNIVERSARIUM

LAUANTAI 31.3.

SatOn 358. Vuosijuhla klo 18 alkaen. Vuosijuhla on osakunnan vuoden tärkein juhla, jossa kuullaan puheita, musiikkiesityksiä, annetaan 50 vuotta sitten osakuntaan kirjautuneille riemucivis -merkit sekä paljon muuta. Vuosijuhlaesitelmän pitää Pauli Aalto-Setälä. Juhlat alkavat klo 18 Viisissä tervehdyksillä ja jatkuvat Kiltasalissa. Pöytäosuuden jälkeen juhlasalissa tanssitaan vanhojen tanssit. Kaikille avoimet jatkot alkavat n. 00.30 ja jatkuvat pitkälle aamuun. Tarkemmat tiedot ja ilmoittautumisohjeet kutsussa.

Miehet! Seuralaisenne on kukkansa ansainnut.
Muista aveciasi ruusulla.

Teos: Tuuli Seppälä, SatOn Sillis, 2011,
mustekynä kertakäyttöpöytälinalle

SUNNUNTAI 1.4.

Vuosijuhlasillis klo 12 alkaen osakuntahuoneisto Viisissä. Sillis eli silliamainen on osakunnan emännän taidonnäyte ja tulikoe, jonka tarkoituksena on tasoiittaa edellisten päivien juhlimisen aiheuttamaa olotilaa tai pahentaa sitä entisestään, riippuen juhlijasta. Tarjolla

on paljon ruokaa sekä juotavaa. Silliksellä puhutaan ja lauletaan hieman rennommin kuin edellisen illan juhlassa. Pukukoodi on myös muutamaa astetta rennompimpi. Ilmoittautuminen vuosijuhlailmoittautumisen yhteydessä.

MEMENTO VIVERE-JUHLA

Veikko Lahtinen

Emil Cedercreutzin säätiö järjestää Satakuntalaisen Osakunnan vuosijuhlaviikolla Satakuntatalossa Memento vivere-teematapahtuman, johon osallistuvat osakuntalaisten lisäksi Satakuntatalon kannatusyhdistyksen, Satakunnan killan, Helsingin Satakunta seuran ja Helsingin Raumalaiste seuran jäsenet. Tarkoituksena on ollut aikaansaada laaja ja monipuolinen satakuntalaisten yhteinen juhlatilaisuus, jonka keskeisimmän ohjelman muodostavat ensimmäisen (n:o 1) Emil Cedercreutzin nimeä kantavan mitalin luovutus saajalleen sekä Satakuntalaisen Osakunnan inspehtorina vuosina 1956-1963 toimineen professori Risto Niinin reliefin paljastaminen.

EMIL CEDERCREUTZIN SÄÄTIÖ

Emil Cedercreutzin säätiön perusti Harjavallassa kuvanveistäjä, vapaaherra Emil Cedercreutz lokakuussa 1945. Säätiön tehtäviksi tuli muun muassa perustajansa perinnön vaaliminen ylläpitämällä Harjavallassa sijaitsevaa Harjulan taiteilijan kotia, siihen liittyvää museota kuvanveisto-, maalaus- ja silhuettikokoelmineen. Lisäksi säätiön säädekirjassa edellytetään, että Emil Cedercreutzin nimeä kantavia veistoksia valetaan vaskeen ja pystytetään Suomen kaupunkeihin. Tässä toiminnassa säätiö onkin onnistunut varsin hyvin; toistakymmentä patsasta on saanut pysyvän paikkansa eri puolilla maamme. Niistä osakuntalaiset tuntevat varmaan parhaiten Vapuksi lakitettavan Apollon! Teematapahtuman elämänohje Memento vivere (Muista elää) on nähtävissä Emil Cedercreutzin Harjulan kodin ulko-ovessa.

Emil Cedercreutzin säätiön hallitukseen kuuluu sen toiminnasta vastaavat kuusi jäsentä, jotka tällä hetkellä ovat vuorineuvos, DI *Tauno Matomäki* puheenjohtajana, professori, FT, MMM *Pentti Alhonen* varapuheenjohtajana sekä jäsenenä vapaaherra, teollisuusneuvos, DI *Axel Cedercreutz*, VTM *Veikko Lahtinen*, professori, Satakuntalaisen Osakunnan inspehtori, FT, TK *Hannele Niemi* ja Helsingin yliopiston kansleri (emer.), LKT *Kari Raivio*.

Osakunnan valitsemina tilintarkastajina toimivat nykyisin KHT *Aarne Koivisto* ja DI *Ilkka Hannula*.

EMIL CEDERCREUTZ-MITALI

Satakuntalaisten juhlatilaisuudessa jaettava numerojärjestyksessä ensimmäinen Emil Cedercreutz-mitali on tunnetun lavialaiskuvanveistäjä *Pertti Mäkisen* käsialaa. Hän antoi sille varsin osuvan nimen ”Uranluoja”. Pronssiin valetun mitalin halkaisija on 120 mm, ja sen etupuoella on Emil Cedercreutzin sivukuvaprofiili ja kehällä nimi. Lisäksi reunalta keskustaan kulkee oja kuvaava kiilamainen ura, joka symbolisoi luovan työn jälkeä. Kääntöpuolella nähdään sama kuvio mutta siten, että ura kohoaa lävistettynä harjanteena mitalin tasoa ylemmäksi. Sen siteinä on käytetty kuparipunoksia. Mitalin kehäteksi on kolmisanainen: Satakunta - kulttuuri - tiede.

Säätiön hallitus voi myöntää Emil Cedercreutz-mitalin julkisena tunnustuksena henkilölle, jolla on merkittävät ansiot Satakunnan ja satakuntalaisuuden edistäjänä ja tunnetuksi tekijänä sekä kulttuurielämän että tieteen alalla. Tällöin kulttuuri määritellään mitalia jaettaessa mahdollisimman laajasti. Siihen sisältyvät muun muassa kirjallisuus, kuvataiteet, sävellystyö, esittävän taiteen kaikki muodot sekä kansanperinne. Tiede sisältää kaikki tieteellisen tutkimuksen alat.

RISTO NIINI JA HÄNEN RELIEFIN PALJASTAMINEN

Toinen merkittävä ohjelmanumero Satakuntatalossa on juhlan yhteydessä paljastettava Osakunnan aikaisemman inspehtorin, professori *Risto Niinin* reliefi, joka on myös Pertti Mäkisen luovan taidon näyte ja liittyy kuvanveistäjän julkisten teosten näyttävään rivistöön. Niinin nimitys teoreettisen fysiikan henkilökohtaiseksi professoriksi Helsingin yliopistoon vuonna 1950 oli alan ensimmäinen.

Aiheista ei siten ollut pulaa, ja yhtymäkohtia löytyi muun muassa atomin ytimiä tutkivasta ydinfysiikasta. Tämän tieteen saralla Niini joutui tekemisiin energia-kysymysten kanssa kirjoittaen lukuisia ydinenergiaa käsitteleviä artikkeleita alan ammattilehtiin. Aiheesta hän työsti myös kirjan *Aine ja energia*. Mutta Risto Niini tunnettiin lisäksi ammattiyhdistysmiehenä, joka johti toista vuosikymmentä Helsingin yliopiston opettaja- ja virkamiesyhdistystä sekä toimi työmarkkinajärjestö Akavan puheenjohtajana vuosina 1957-1965 ja Atomienergia Oy:n hallinnossa.

Professori Niini omistautui toiminnassaan myös satakuntalaisuudelle. Ylioppilaskuntaa johtaneelle oli mitä sopivinta jatkoa hänen valintansa Helsingin yliopiston Satakuntalaisen Osakunnan inspehtoriksi 1956. Hänen kaudellaan Satakuntatalossa otettiin käytäntöön niin sanotut stipendipaikat, jotka Satakunnan kunnat lunastivat talosta ja luovuttivat huoneen oman kuntasävelopiskelijalla. Opiskelijoita inspehtori kehotti olemaan aatteellisia sekä tekemään työtä maakunnan menesty-

misen hyväksi. Osakunta olikin kiinteässä yhteistyössä Satakuntaan, jonka teollisuuden kehittäminen, oma lääni ja satakuntalaisen kulttuurimaiseman säilyminen olivat Risto Niinille tärkeitä asioita. Inspehtorina hän kuului myös itseoikeutettuna jäsenenä Emil Cedercreutzin säätiön hallitukseen toimien sen puheenjohtajana vuosina 1957-1962.

MEMENTO VIVERE SATAGUNDIA

Kuvanveistäjä Emil Cedercreutzin elämänohje ”muista elää” muistuttaa myös perustamansa säätiön toiminnasta satakuntalaisen kulttuurin edistäjänä ja tukijana, mitä tarvitaan vahvistamaan maakunnallista identiteettiä. Voitaneen sanoa, että Emil Cedercreutzin säätiö on vuosien varrella kehittynyt merkittäväksi Satakunta-aatteen ja kulttuurielämän puolestapuhujaksi. Siitä on osoituksena myös säätiön nyt Satakuntatalossa järjestämä tapahtuma, ja joka juuri siksi on satakuntalaisten juhla.

FRIHERRE EMIL CEDERCREUTZ

Kuva Osakunnan karikatyyrikokoelma

Kunniajäsen 1934

Emil Cedercreutz (1879-1949), kuvanveistäjä, vapaaherra, oli hyvin originelli persoonallisuus. Hänessä asui samanaikaisesti hienostunut aatelismies ja maailman mies, joka pystyi henkevään keskusteluun monilla sivistyskielillä, ja toisaalta kansanmies, jonka kielenkäyttö oli joskus niin ”kansanomaista”, ettei se oikein sietänyt painoasua ainakaan senaikaisen mittapuun mukaan.

Kuvanveistäjänä hän loi monia vaikuttavia teoksia, etenkin hevosfiguureita. Esimerkiksi Helsingin Varsapuistikossa oleva Äidinrakkaus veitos valittiin vuonna 2008 Helsingin rakastetuimmaksi veistokseksi. Toisena esimerkkinä mainittakoon marsalkka Mannerheimin todenneen, että kuka tahansa osaa veistää hänet, mutta kukaan muu kuin Cedercreutz ei osaa veistää hänen hevostaan.

KILTA – RAIMLA

Killan oltermanni *Veikko Kauppila*

Killan alkuaikoina 1920 ja 1930 luvuilla yhteydet Viroon olivat henkilötasolla. Monia opiskeluaikana muodostuneita suhteita ylläpidettiin keskinäisillä tapaamisilla ja kirjeenvaihdolla. Sota- ja neuvostoaikana yhteydenpito henkilötasolla oli kovin vaikeata ja järjestötasolla mahdotonta. Kun neuvostopoliittikan mukaan oli tarkoitus kasvattaa virolaisista uudenlaisia ”neuvostokansalaisia”, ei veljeily suomalaisten kanssa ollut sallittua.

Toisen maailmansodan loppuvaiheessa suuri määrä virolaisia siirtyi pakolaisina Ruotsiin. He halusivat ylläpitää virolaisuutta uudessa kotimaassaan ja perustivat Viron mallin mukaisia korpootioita ja seltsejä Ruotsiin mm. Veljeston ja Eesti Ylioppilasselts Raimlan.

Toimin Osakunnan isäntänä 1961- 62, jolloin vuosijuhlan päiväjuhlassa 1962 allekirjoitettiin

sopimus Osakunnan ja Ruotsissa toimivan Raimlan välisestä yhteistyöstä. Kauaa ei tämä yhteistyö kukoistanut. Osakunta radikalisoitui 1960-luvun lopulla ja koki yhteydenpidon pakolaisjärjestöön rasitteena.

Kilta ei Osakunnan tavoin radikalisoitunut ja näki tarpeelliseksi pitää yhteyksiä veljeskansaansa jollain tavalla. Syksyllä 1975 Killan ja Raimlan välillä käydyn kirjeenvaihdon seurauksena, pysyvä yhteistyö Killan ja Tukholmassa toimivan Raimlan välillä alkoi. Tämän jälkeen moni kiltalainen osallistui Raimlan tilaisuuksiin syksyisin Tukholmassa ja vuodesta 1977 *Sulev Nurmiste* osallistui Killan vuosijuhlaan aina 1990-luvun loppuvuosiin asti. Suhteet Ruotsin Raimlaan vaimenivat 2000-luvulle tultaessa ja loppuivat kokonaan vuonna 2003 tapahtuneen *Sulev Nurmisten* poismenon seurauksena. Myös tarve pitää yhteyttä Suomeen väheni, koska nyt Ruotsissa toimivat virolaiset voivat vapaasti pitää yhteyttä entiseen kotimaahansa.

Antti Kotiranta toimi aktiivisesti ensin Osakunnan

kuraattorina ja myöhemmin Killan oltermannina yhteistyön luomiseksi Ruotsin Raimlan ja Osakunnan ja Killan kesken. Ansioistaan yhteistyön alullepanijana hänet kutsuttiin Raimlan kunniajäseneksi 1982.

Uusi vaihe Killan ja Viron Raimlan suhteissa alkoi 1980-luvun alkupuolella. Pääsihteeri *Gorbatshovin* Neuvostoliitossa aloittama Glasnost eli avoimuuden politiikka salli kansalaisjärjestöjen toi-

minnan. Sen seurauksena Killan silloinen oltermanni *Antti Kotiranta* sai syksyllä 1983 vastaanottaa kutsun saapua Tarttoon viettämään Raimlan uudelleenperustamisen juhlaa. Tarton Raimlasta Kilta sai ensimmäisen vieraansa 1988 *Olev Nõu*, joka toi virolaisten tervehdyksen Killan vuosijuhlaan. Siitä alkaen yhteistyö Tarton Raimlan ja Killan välillä on jatkunut keskeytyksettä.

Minulla on Killan oltermanni-

na ollut mahdollisuus vaimoni kanssa osallistua moniin Raimlan tilaisuuksiin Virossa. Mieluisia muistoja on runsaasti. Niistä kirkkaimmat ovat Raimlan 80- ja 85-vuotisjuhlataartossa vuosina 2002 ja 2007. Kummatkin järjestettiin Tarton kunniakkaan yliopiston juhlatilaisuuksien yhteydessä ja saivat siten erityistä loistoa ja akateemisen juhlan glamouria. 85-vuotisjuhlassa luovutin Raimlalle Killan vastavalmistuneen viirin. Kesäjuhla Pärnussa paikallisine laulujuhlineen oli toisenlainen; erittäin lämminhenkinen ja vailla muodollisuuksia.

Viron Raimlan uudelleenperustamisesta tulee ensi vuonna kuluneeksi jo 30 vuotta. Tänä aikana kiltalaiset ovat vierailleet Tartossa, Tallinnassa ja kesätapahtumissa eri puolilla Viroa. Raimlalaiset taas ovat keskeytyksettä osallistuneet Killan tilaisuuksiin ja saaneet kiltalaisten välityksellä hyödyllisiä kontakteja Suomessa. On suuriarvoista, että veljeskansat voivat taas vapaasti itse päättää yhteistyön sisällöstä. Tästä on hyvä jatkaa ja etsiä yhä monipuolisempia yhteistyömuotoja.

Eesti Üliõpilaste Selts Raimla ja Helsingin Yliopiston Satakuntalainen Osakunta solmivat ystävyyssopimuksen lujittaakseen ja edelleen kehittääkseen niitä kulttuurisiteitä, jotka yhdistävät Eestin ja Suomen kansoja sekä erikoisesti niiden akateemista nuorisoa.

Tämän ystävyys ja yhteistyösopimuksen tarkoituksena on lujittaa kahden suomensukuisen kansan yhteenkuuluvaisuutta ja tukea niiden pyrkimyksiä säilyttää ja edistää yhteistä kulttuuriaan. Tässä mielessä pyrkii kumpikin osakunta tutustuttamaan veljesosakuntansa jäseniä omaan järjestöönsä ja harrastuksiinsa, kotiseutuunsa ja sen kansaan ja kulttuuriin.

Yhteistyö tulee tapahtumaan stipendiaattivaihtona, esitelmöitsijöiden, taiteilijoiden ja muiden edustajien molemmin puolisina vierailuina, yhteisinä kilpailuina, retkeilyinä ja julkaisujen ym. kirjallisuuden vaihtona.

Mahdolliset lisäykset tähän sopimukseen tulevat voimaan heti, kun molempien osapuolten kokoukset ovat niistä päättäneet.

Helsingissä maaliskuun 24 päivänä 1962

SATAKUNTALAISEN OSAKUNNAN
PUOLESTA

Antti Viini
Inspehtori

Veikko Kauppila
Kuraattori

ÜS RAIMLA

auvil! *Jaak Kiviloog*, ksv! *Urmas Neeme*, ksv! *Olari Ristikivi*
KUVAT Raimla

Raimlalaiset koolla vappuna 2011

ÜS RAIMLA SIIS JA NÜÜD

ÜS Raimla on asutatud 22. septembril 1922. Paraku keelustati 1940. aastal Eestis kõik üliõpilasorganisatsioonid ja ka Raimla oli sunnitud oma tegevuse ametlikult lõpetama. Okupeeritud Eestis oli võimalik tegutseda ainult salaja. Ametlikult sai edasi tegutseda vaid väliskoondistes, millest suurimad asusid USA-s, Kanadas ja eelkõige Rootsis. Omavahelist suhtlust püüti säilitada nii palju kui võimalik. Olulise rolli kaugete suhete hoidmiseks sai ajakiri „Raimla Side“, mida anti välja vaheldumisi nii Euroopas kui Ameerikas.

ÜS Raimla taastamine Eestis sai võimalikuks alles laulva revolutsiooni sündmuste valguses. 4. septembril 1989. aastal peeti Tartus ÜS Raimla taasasutamiskoosolek. 11. septembril valiti taasasutatud Raimla esimene juhatus. Esimene ülesanne oli põhikirja koostamine. Aluseks võeti 1928. aastal redigeeritud põhikiri ja kodukord. Esimeseks avalikuks ülesastumiseks sai lipu õnnistamine Kanepi kirikus 29. novembril 1989. Paguluses valmis Raimla lipp 1959. aastal ja 1989. aastal valmistati

sellest fotode põhjal koopia.

Esialgu oli üks suurimaid probleeme oma ruumide saamine. 1939. aastal Raimlale ostetud, kuid juba järgnenud aastal Nõukogude võimu poolt võõrandatud majas tegutses Tartu linna lasteaed nr 14 „Pöial-Liisi.“ Võitlus seltsi maja tagasisaamiseks algas juba 1991. aastal ning päädis lõpuks võiduga 1999. aastal. Raimla sai 59-aastase pausi järel taas tegutseda Veski tänava konvendihoones, seltsi päris oma kodus! Järgneva 13 aastaga on maja ja aia välisilme tõsiselt muutunud – vahetatud on katus, osa aknaid, aiast on kadunud lasteaia mänguväljak. Üle 80 aasta vanuse maja kallal jätkub tööd veel arvatavasti pikaks ajaks, kuid iga paari aasta järel oleme suutnud mõne olulisema ruumi remontida. 2005. aastal valmis kaminasaal ning 2010. aasta volbriks uus kaasaegne köök. Et liikmetel konvendis erinevaid tegevusi jätkuks, olema täiendanud seltsi raamatukogu, ostanud lauamänge, sporditarbeid ning tehnikat filmiõhute ja muusikapidude korraldamiseks.

ÜS RAIMLA JA SATO SÕPRUSLEPING

Mõistmaks lepingu sõlmimise ajal valitsenud ajavaimu tuleb mees pidada, et tolle aja Eesti üliõpilased välismaal olid sõjapõgenikud või nende järglased. Kontaktid Eestiga olid katkenud. Rootsi ülikoolilinnades püüdsid pagulasüliõpilased luua oma rahvusliku akadeemilise pisiühiskonna. Eesti üliõpilased elustasid vanu seltse ja korporatsioone. Kõikide üliõpilaste koondamiseks ühe katuse alla loodi ülikoolilinnades omad eesti üliõpilaskonnad, näiteks Uppsala Eesti Üliõpilaskond.

Tunti suurt puudust kontaktidest üliõpilastega Eestis. Raudeesriidest ei olnud aga kuidagi võimalik läbi pääseda. 1950-aastate lõpus arendasid Soome üliõpilased sportlaste vahetust Eestiga. Kui sellised Soome sportlased-üliõpilased tulid Rootsi, siis vahendasid nad oma muljeid ka kohalike Eesti üliõpilastega. Soojustundega nenditi nende hõimuvõrvalikkust huvi Eesti vastu. Tolleaegne Soome ametlik poliitika pidi olude sunnil olema Nõukogude Liidu sõbralik aga selle poliitika raamides oli soomlastel võimalik arendada kontakte eestlastega Eestis. Soomes oli palju eestlaste sõpru, aga ka mõjuvaid ringkondi (U.Kekkonen, P.Lipponen), kes leidsid, et soomlased peaksid loobuma kontaktidest pagulasüliõpilastega Tartu kontaktide kasuks. Mitmel Soome üliõpilasosakonnal oli juba enne sõda sõlmitud sõpruslepingud Eesti üliõpilasorganisatsioonidega, aga uues olukorras hakati vaidlustama neid kontakte pagulastega. Arvesse võttes valitsevat poliitilist õhkkonda Soomes oli üllatav, et suudeti sõlmida Raimla-SatO sõprusleping. Head kontaktid Satakunta osakonnaga sündisid kirjanik Valev Uibopuu kaudu. On teada, et Uibopuu põgenes 1943. aastal Soome, kus ta abiellus soome kirjanik Tuuli Reijoneniga. 1944. aastal põgenes ta Soomest Rootsi.

Kontakt SatO-ga sündis suures osas tänu soomlaste huvile eestlaste kui hõimuvendade vastu. Soomes õpiti soome-ugri keeli ja hinnati eesti keelt. Pagulasüliõpilaste kontaktid soomlastega asendasid omamoodi kontakte Eestiga. Mitmed üliõpilased Uppsalas ja Lundis õppisid vaatamata teaduskonnalisele kuuluvusele hobi korras ka soome keelt. Sõpruslepingu abil loodud kontaktid soodustasid seda huvi. SatO aastapäevadele ja suvepäevadele kutsuti Raimla esindajaid tihti koos Rootsi üliõpilaste maakondliku organisatsiooni Gästrike-Hälsinge esindajatega. Esindajate vastuvõtt SatO poolt oli väga soe ja sõbralik. Seltskondlikul pinnal meeldisid nii raimlastele kui Gästrike-Hälsinge esidajatele vanad seltskondlikud tantsud, mida vähemalt

Uppsala üliõpilaselus eriti palju ei harrastatud.

SatO võõrustajad püüdsid äratada külaliste huvi Soome kultuuri ja ühiskonna vastu. Näiteks oli Raimla esindajatel koos SatO delegatsiooniga võimalik külastada Nobeli 1939. aasta kirjanduse laureaati Eemil Silanpää, arhitekti ja disainerit Alvar Aalto ja kirjanik Väino Linnat, kes rääkis Raimla esindajaga meeleldi „Tundmatu Sõduri“ eestikeelsest tõlkest. Külalisi viidi ka Soome parlamenti (Eduskunta) ja tutvustati ühele Satakunta maakonda esindavale rahvasaadikule.

SatO esindajaid kutsuti alati Raimla aastapäevadele. Raimla kutsus ühel suvel SatO esindaja eestlaste suveülikooli Uppsala maakonnas paiknevasse Gimosse. See ei olnud küll otse Raimla korraldatud suveülikool, aga seal oli SatO külalisel võimalik õppida eesti keelt ja suhelda Eesti üliõpilastega.

Soome sõpru sai esmakordselt Eestis tervitada 1989. aastal. 1990. aastal olid neli raimlast Eestist esmakordselt Soomes vastukülaskäigul. Soomes SatO juures külaskäik sai paljudele raimlastele esimeseks välisreisiks.

Viimastel aastatel on kahe organisatsiooni tegevkonvendid tihedalt suhelnud. Alates 2005. aastast on Raimla esindajad vähemalt korra aastas SatO üritusi külastanud ning meil on olnud mitmel korral heameel võõrustada oma Soome sõpru Tartus. Eriti meelde jäävad ja toredad olid Satolaste külaskäigud Raimlasse 2009. aasta volbri eel ning 2010. volbrinädalavahetusel. Kahe erineva ajaloolise tausta ning sisemise korraga tudengorganisatsiooni liikmete läbikäimine võimaldab neil üksteise eripärasid märgata, hinnata ning võimalusel ka ühtteist üle võtta.

Loodame, et Raimla kontakt SatO-ga ka taastatud Eesti Vabariigi ajal aitab süvendada sõprust soomlastega ja äratada vastastikust huvi mõlema maa vastu.

Veski 42, Tartu. Raimla - paikka, josta löydät ystävän.

LAUDATOR TEMPORIS ACTI HAKKAILU TIETEEKSI

TEKSI *Arimo* Lalli 1928 nro 6.
KUVA *Salla Seppälä*

Nämä viimeiset päivät ovat olleet sellaisia enemmän synkkiä päiviä. Luonnon puolesta synkkiä nimittäin. Mikäli ne ovat olleet synkkiä erinäisiin osakuntalais-ten välisiin suhteisiin nähden, siitä emme tahdo tässä yhteydessä mainita mitään. Sen jauhamista on muutenkin jatkettu aivan enemmän kuin mitä hyödyllistä.

Synkkyys ja harmaus on painanut leimansa myös-kin kaupunkilaisten kasvoihin. Kävelepä tunnin verran kadulla - iloista naamaa et juuri näe. Naiset kulkevat kaduilla sateenvarjoineen uhaten joka hetki pistää silmän puhki kanssaihmisiltään, ja herrasmiehet ovat nos-taneet palttoittensa kaulukset pystyyn ollakseen kuin kilpikonnat.

Mitä voisi tehdä asian auttamiseksi? Ei mitään. On vain odotettava. Ikäväksi vain rupeaa käymään, kun tätä odottamista on saatu jatkaa jo viime vuoden syk-systä alkaen yhtä mittaa.

Mutta jotta saisimme vähän edes eloa tähän nykyi-seen harmauteen, ehdotamme osakuntalaisten harkit-tavaksi kysymyksen, jonka on pannut alulle eräs ame-rikkalainen professori.

Tämä professori poikkeaa tavallisesta professori-tyypistä. Hän harrastaa nimittäin hakkailemista elikkä flirttailua. Ehkäpä käytännöllisestikin, mutta joka tapa-uksessa teoreettisesti.

Professori on huomannut, että hakkailemistaso on kovasti alhainen. Hän mainitsee, miten jokaisen, joka

tahtoo tulla eteväksi jollakin alalla, täytyy harrastaa perinpohjaisia opintoja. Mutta miten on laita, kun on kysymys hakkailemisesta? Huonosti, kovin huonosti silloin on laita. Mies, joka haluaa saada jonkun naisen omakseen, saa toimia omin nokkineen. Ihmekö sitten, että hän monessa tapauksessa epäonnistuu. Ja siinäkin tapauksessa, että hän onnistuu, saattaa avioliitosta tulla mahdollisimman epäonnistunut.

Amerikkalaisen professorin ehdotus on, että tä-män epäkohdan poistamiseksi on aikaansaattava sään-nöllinen, järjestelmällinen opetus hakkilutieteissä. Se edellyttää kuitenkin sentään ensiksi sellaisen tieteen perustamista. Ja yliopistoihin on tietenkin saatava hak-kailutieteen professuuri.

Tällainen ehdotus luo eteemme ihania tulevaisuu-denkuvia. Vastaedes ei enää ole olemassa minkäänlaisia rakkaudesta johtuvia epäsointuja. Jokainen yksilö on perehtynyt kaikkii rakkauselämän salaisuuksiin ja osaa voittaa mielitiettynsä taiteen - anteeksi - tieteen kaikki-en sääntöjen mukaan. Ihanata.

Mutta toistaiseksi meidän täytynee edelleen toimia omin nokkinemme. Saatamme korkeintaan toivoa, että meillä on sen verran taipumusta hakkailuun, että emme tee varsin suuria klohmoja.

Suosittelen kysymystä pohdittavaksi harmaina, synkkinä päivinä.

Isäntä huomauttaa, että ylioppilas Arimon aiheel-liseen huoleen tartuttiin 80 vuotta myöhemmin: Nykyään mies - civis - ei ole enää yksin mietties-sään kaunopuheisuutensa helmiä lauottavaksi sii-vettärien suuntaan. PORHO tarjoaa Talon parhaat kivitysreplat. Voit paikallistaa vinkit takan luota. Ole sinä se, joka heittää ensimmäisen kiven!

MEMENTO MORI – IMMORTALIS VANHAA UUTTA

Lalli Satakuntalaisen Osakunnan lehti maanan-tai lokakuun 1 p:nä 1928 numero 2. Ilmoituksia:

”Yksinäisyyteen kyllästynyt, hienoluonteinen nais-fuksi haluaisi mielellään lähemmin tutustua johonkin osakunnan miescivikseen. Tositarkoitus. Arv. vast. t.l. konttorin nimim. Pikapuoleen.

Varoitus. Osakunnan kunnian ja oman maineensa vuoksi kielletään fukseja ankarasti katsomasta niiden elokuvien puoleen, jotka ovat lapsilta kielletyt. Ellei-vät fuksit kiellosta huolimatta tottele, ovat he velvolli-sia tarjoamaan Lallin toimitukselle kahvit toimituksen määräämässä paikassa.”

Lalli Satakuntalaisen Osakunnan lehti maanantai lo-kakuun 29 p:nä 1928 numero 5. Ilmoituksia:

”Ilmoitan, että vastaan veloistani ainoastaan sunnuntai-aamuisin klo. 4-5.
- A.B.C.D Kivelä (ylioppilas)”

Lalli Satakuntalaisen Osakunnan lehti maanantai toukokuun 6 p:nä 1929 numero 10. Ilmoituksia:

”Kaksi onnistunutta kavaljeeria halutaan kukanpäiväk-si. Huom! Kauniit hampaat, kirkkaat silmät ja auto vält-tämättömät. Tarjoukset henkilökohtaisesti Varsinaisten sohvalla klo 24-25. Huom! Työnjakoa aamu- ja iltavuo-roihin voidaan ehkä ajatella.”

Osakunnan illanvietossa todettua:

”Jaaha, sinä olet siis juristi. Minustakin piti tulla juristi, sillä opiskelin pari vuotta juridiikkaa Helsingin yli-opistossa. Mutta ei minusta juristia tullut, sillä minua tehtäessä meni vähän pissaa joukkoon.”
- Emil C. kuraattori Antti Poukalle 1950-luvulla

Kuultua:

”Tässä on minun ensipainokseni nahkaselkäisenä”.
- Frans Emil S. esitellessään tytärtään vierailulla

* ”Mitä väliä, jos ne on uskollisia monille, kunhan ne on uskollisia mulle.”
-Kati A. koirista.

* ”**Musta ois hauska aloittaa aamu Makella tai Olegil-la.**”
-Timo H.

* ”**Mikä tahansa ilmainen himottaa Ritaloita.**”
- Emilia

* ”**En mä noin pientä ihmistä haistellut.**”
- Heikki H. Viisistä löytyneestä koon 36 bleiseristä

* ”**Paljon kiinnostaa, jos joku Intiassa näkee nälkää, kun täälläkin on yksi intialainen, joka näkee nälkää.**”
- Juhani H. saatuaan Mäkipään hakemaan pitsaa.

* ”**Scandinavian Music Groupphan on lavalla vähän semmonen autistien musiikkiryhmä - eiks kaikki indie-bändit oo?**”
- Silja S.

* ”**Kuten jo toista tuhatta vuotta sitten on todettu - Yl-peys käy ennakkoluulottomuuden edellä**”
- Juho T. Virkailijanvaihtokaronkan jatkoilla

* ”**Ole minun kehonrakentajani.**”
-Timo H. iskee pikkujouluissa naisia

* ”**Lyökää minua kossuun käärityllä sitruunaviipaleella.**”
- Oleg G.

MEMENTO VIVERE

MUULLOINKIN KUIN
VUOSIJUHLAVIIKOLLA